

Előfizetési díj:
Helyben:
félre 4 frt. — kr.
negyedére 2 „ 20 „
Postán küldve:
félre 4 frt. 80 kr.
negyedére 2 „ 50 „
Egyes szám 8 kr.

ALFÖLDI HIRLAP.

Megjelen hetenként 3-szor!
Hétfőn, Csütörtökön és Szombaton este.
Szerkesztői kiadó hivatal-szállás:
Czepléd utcán Komáromy-házal földszint.

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit sorért egyszeri hirdetésnél 5 kr., — háromszorinál 4 kr. Többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik. **A nyílt térben való közle-**

mény 3 hasábos soraért 15 kr. számítatik. Az előfizetést és hirdetések elfogadását, helyben: a **lap-kiadó hivatal** a Komáromy-háznál és **Telegráf** K. Lajos könyvkereskedése; **Pesten:** Z. Eisler M. nagy-mező-utca 30-dik szám; külföldön: Haasenstein és Vogler: Bécsben, Majnái-Frankfurtban, Berlinben, Hamburgban, Baselen és Parisban; Brauner J. G. Wachter, Oppelk A.: Bécsben; Sachse és társa: Leipzigban; Schulthess Fr.: Zürichben.

Előfizetési felhívás az „Alföldi Hirlap” 1868-dik évi folyamára.

E lap hetenként **háromszor: hétfőn, csütörtökön és szombaton** jelenik meg. A szerkesztőség mindent elkövet: hogy lapja az országgyűlési balközép irányzatával és szellemében szerkesztve, minél tartalmasabb és tömöttebb legyen, s minden hirt minél gyorsabban közöljön. — Ápril 1-től — június végeig tartó **negyed évi** folyamára előfizetés nyíttatik: helyben 2 frt. 20 kr., postán küldve 2 frt. 50 kr-ával.

A híreket főleg: a debreczen-kassaperjesi, ungvári, munkácsi, m.-sziget, nagykárolyi, tasnádi és somlyózi lah postavonalokon lakó hirlapolvasóknak, a lap megjelenése napjain, a fővárosi lapokat megelőzőleg képes közölni.

Országos dolgaink 1867-ben.

XVII. A földmivélés, ipar és kereskedelmi minisztérium és gazdasági viszonyaink.*)

A földmives iskolák.

A minisztérium jelentésének, — a minisztérium munkaköre első és második **főosztályára** vonatkozó részleteire, lapunk folyó évi 17-dik számában elkezdve — több cikkben egész a 32-dik számig folytatva, szólottunk már, a kereskedelmi és iparos állapotainkról; most szólnak a minisztérium munkaköre **harmadik főosztályáról: földmivélési és mezőgazdasági ügyeinkről és viszonyainkról.**

Ezekre vonatkozólag is nem szabatos, s nem behatólag s rendszeresen kimerítő a miniszteri jelentés; csak ide s tova kapkodva mond el egyet-mást töredékesen, kellő rendszeres összeállítás és újmutatás nélkül. A közelebbi évek termelési és ebből folyó állam-

*) Lásd a 32-dik számot.

gazdasági viszonyaink egyenesen és kétségbe vonhatatlanul azt tanúsítják: hogy hazánk anyagi erejének, a földmivélés jövedelmezésének, a legszelebb alapját és legfőbb biztos keresetforrását: ideje volna tehát már, hogy a haza vezérkedő bölcssei valahára a földmivélési erők fejlesztésére, a lakosság: kis és közép földbirtokos osztálya tagjainak **kiképzése** által — a kik az ország lakosságának legnagyobb s legszámos részét foglalják magokban, — fordítanak **kiváló gondoskodást**, és messzeható országos intézkedést.

E tekintetben legelső s legfontosabb teendő: hogy minden megyében állitassék legalább is egy földmives iskola.

Nekünk mindenekelőtt nem annyira felsőbb gazdasági, mint inkább földmives iskolákra van szükségünk; a melyben az olyan gazdák, a kik gazdálkodásaikat önmagok, személyesen vezetik, elméleti és főleg gyakorlati kiképzést nyerjenek; miután a mi apró birtokosaink urfiai: a gyakorlatias oktatás és okulás iránt fogékonyabbak, mint az elméleti magolás általi tanulásra.

Jövő cikkünkben a debreczeni országos földmives iskoláról szólnok.

Debreczeni napló.

— **Színházi szemle.** Hétfőn, ápril 6-án: **Nőuralom.** Telegy dijas vigjáték 3 felvonásban, írta Szigligeti. Ma lépett fel Nagy Luiza másodsor, mint Szirtfoki neje, és szerepét ma sokkal kedvezőbb sikerrel s általánosabb tetszést aratva személyesítette. Lecouvreure Adrienne sok tragikai erőt és sokszorosan átgondolt alakítási és szavallási tanulmányozást igényel. Jól játszottak még: Somkutit Egyűd, a nejt Szakál Róza, az özvegyet Molnárné; azonban Mándoky adta legkitünőbb Szirtfokit. Az egész előadás, összevágó kerekdedségével teljesen kielégíté a nézőket.

Kedden, ápril 7-én: **Csizmadia mint kísértet,** népszimű 3 felvonásban, írta Szigeti József. Sas Istvánt Zöldy, feleségét Zöldyné, a csizmadia inast pedig Egyűd kitünőleg helyesen alakítva játszották. Zsuzsit elég kellemesen s több helyen kellő átérzéssel játszotta Vizváriné. — Néző nagyon kevés volt.

Szerdán, ápril 8-án: **Mártha, vagy a richmondi leányvásár,** opera 4 felvonásban zenéje Flotowtól; a korábbi szereposztással. A ladyt Morzsay, Nancy Darray, Lyonelt Fekter szépen és jól énekeltek, a lordot Foltényi és Plumketet Philippovics tirthetőleg adták. A színészet ünnep hétfőig szünetel.

Fővárosi hírek.

— Pest, ápril 8. Ő Felsége tegnap a budai polgármester kíséretében Ó-Budára rándult ki a római sír-ásatások megtekintésére.

— Király Ő Felsége naponkint, midőn reggeli 5 órakor harangoznak, már reggeliz, s azonnal kabinetébe távozik, s a folyó ügyekről tudomást vesz. Ő Felsége minden egyes folyamodványt személyesen néz át, s a fontosabbakra legmagasabb kívánatát saját kezűleg rájegyzi. — Ő Felsége a királyné jól érzi magát, és Ő Felségeikkel a királyllyal s nővérel hosszabb ideig sétál szabb napokon a várkertben.

— A m. kir. kereskedelmi minisztérium két közleményt bocsátott ki, melyek egyike tudatja, hogy az orosz császári belügyminisztérium rendelete folytán külföldiek, a házalásnak Lengyelország területén folytatásától eltiltattak; a másik azon rendszabályokról értesít, melyeket az egyptomi egészségügyi hatóság a marhavész folytán a szarvasmarhának Egyiptomba való szállítására nézve felállított.

— Az Ó-Budán e napokban felfedezett római sírok, a legnevezetesebb nemű felfedezések közé tartoznak. Három kőkoporsó találtatott, melyek egyike gyermeké lehetett, másik szegényebb sorsú férfié, harmadik gazdag hadnagy nejeé; mely utóbbin egészen tisztán olvasható a felírás; ezen kívül még egy oltárkö is találtatott.

— A nemzeti színház új szabályai kihirdetettek; nem tartalmaznak semmi lényegest, kivéve azon egy újítást, hogy jövőre tiltva van a színészek jelenet vagy felvonás után kihívásra megjeleni; e szabály máshol már rég fennáll, s elegendő is, ha a közönség tapsai által nyilvánítja tetszését, s nem kívánja, hogy az imént örül Ophelia pukkedlit csináljon előtte.

— A budai lovonatu vasuton ápril 3-kán tartatott az első próba-menet; — mely némely apróbb, leginkább a hiányzó gyakorlott kezeléssből folyó akadályok leszámításával, kedvezően ütött ki, s így remélhető, hogy e vonal a Császárfürdőig még e hó folytán át fog adatni a közhasználatnak.

— A budai népszínről írja a „M. U.”: Sok rossz drámát, s még több szerencsétlen vigjátékot megpróbáltak oda át, egyik sem ment és bizonyosan nem Molnár volt az oka; élni pedig kell. Lehet-e tehát Molnárt kárhözhatni, mert az „Ördög pilulák” varázsveszéjével megütötte a sziklát, és szerencsésen rátalált a pénzforrásra? Bizonyára nem. A 18,000 frtnyi subventiót tulajdonképp miczélből szorgalmazták az ország **nagyon sovány** pénztárából?! Talán azért, hogy legyen színpad a hol azt a sok sületlen szindarabot előle-hessen adni.

TÁRCZA.

Az uralkodás titkai.

(Folytatás.)

„És ha énnekem hugom lenne!” viszonzá szomruan Kolas, — „és ő kegyedhez hasonlítana: akkor az nekem nagyon jó lenne, mert bánatomat, az ő keblébe kiönthetném!”

„Kedves Kolas, bizzon megj ön engem bánatával... talán tudok én is jó tanácsal segítségére lenni. Képzeld én, hogy én huga vagyok... itt van testvéri jobbnom!” — Paulina az ifjuhoz lépett és kezét nyújtotta felé.

Kolas tiszteletteljesen szorítá a puha kis kezét ajkaihoz és zavarodottan nézett a leány szeméibe, a ki olyan gyöngéd jósággal tudakolta az ő nehéz titkát.

„Hogyan, s miáltal nyissam meg az ön ajkait!” szóla a leány s gömbölyeg mutatóujával az ifju ajkaira kopogtatott s kezeit, bizalmat gerjesztőleg, vállain nyugtatta meg.

Isten tudja, mikint történt: hogy a bátya, s az ő hugának arcjai egymásra borultak; és a száj a szájon azon pillanatban a beszélést elfelejtették.

Kolas magát egy percz alatt egész lényében átváltozva érezte... de Pons kisasszonyban valóságos testvérhugát vélte feltalálni. Többé nem volt előtte titka; de örök hallgatást fogadtatván felébb vele: bevallotta neki mind azt, a miket kevéssel azelőtt Larmes urtól hallott s megtudott.

Paulina, habár megjédt a Kolas titka hallására; de mind a mellett mégis nagyon boldognak érezte magát. Ők most már átlátták azt: hogy szeretik egymást; és a szeretetnek nincs semmi lehetetlen.

(Szerkesztői példány. B. n. h.)

„Kedves Kolas légy nyugodt!” szóla azon önbizalmi határozottsággal, mely az okos és ügyes leánynak megragadó sajátága. — „Te engemet el nem hagyhatasz. Meglásd: lehetséges fog lenni utat-módot találni nevelőatyád megmentése végett...”

„Aként, hogy semmi el ne legyen árulva?” tudakolá Kolas szorongva.

„Ő igen!... Csak jutna most mindjárt valami jó okos ötlet eszembe!” sohajta fel Paulina, homlokára kopogtatva. „Eredj kedves Kolas! Hagyj most magamra... Hadd gondolkozzam... valamit kell tenünk minél előbb...”

Kolas kifelé indult, de az ajtótól Paulinát nevetve megfenyegette újával: „Kedves hugom! ha elárulsz bennünket, az én hugom soha sem látja többé az életben, bátyját!”

3 Soubise herceg.

A közben a palotába hajtott Soubise hg hirtője. A herceg épen akkor jött felfelé a lépcsőn, midőn Paulina, szobájából kilépett.

A leánya arca a testvéries párbeszéd érdekessége következtében még lángolt. A herceg, a ki soha a leányt még ilyen igéző szépnék nem látta, — és valóban mikor is lehetne a leány eligézöen szebb, mint a mikor ő, az elsőszerelem fényében, édesen hullámzó érzelmeivel tünik fel, — szinte elvesztette szavát is az ámulat miatt, midőn, a gyönyörérezéstől elragadtatásban uszó leányt megpillantotta.

„Isten! milyen gyönyörű szép most kegyed,” kiálta fel a herceg, a leány kezét ajkaihoz emelvén. — Paulina a herceget az elfogadási terebbe vezette, és sajnálkozva tudatta vele, hogy a gróf nejevel és leányával kiköcsözött.

„Kegyed e miatt sajnálkozik, pedig én azt magamra nézve jó szerencsének tartom. Bárcsak életem-

A nagy ünnepek miatt, hétfőn nem adathatik lap.

ben minden baleset ilyen kellemesen lenne helyre pótolva, mint ezuttal történik” válaszolá a herceg.

Paulina az udvaronc hízelgésekhez hozzá levén szokva, az ilyen és ahöz hasonló szépelgésekre semmit nem adott. Gondolatai az ujonan szerzeményezett bátyjával foglalkoztak és azon törte fejét, hogy Larmes uron hogyan tudna segíteni.

Eleinte a végett Oron grófhoz akart fordulni; hogy az ő befolyása és eszélyessége által az öreg könyvvívó fejeéről a szerencsétlenséget elhárítsa; hanem ha Paulina a grófnak idegenek iránti tétlen önzőségére és dőlczeg érzéketlenségére gondolt: akkor elvesztette a gróf segélyezése iránti bizalmát.

A herceg ezuttali váratlan közbejötté, egészen más tervet érlelt meg a Paulina lelkében. A herceg, ki nagy befolyásu egyéniség volt az udvarnál; Berni s bibornoknál az akkori mindenható miniszternél; a ki a királyhoz is szabadon közeledhetett, — ő és senki más, lehetett a legalkalmasabb szabadító.

„Kegyelmes ur!” szóla Paulina a herceghez. „Kérem, hagyjuk most a tréfás szépelgést. Nekem igen komoly gondom s mondanivalóm volna.”

„Hogyan kedves Paulina!” kiálta a herceg. „Kegyed az én nagyon komoly szerelmi nyilatkozatomat, csak tréfás szépelgésnek véli?!”

„Legalább hercegséged részéről...”

„Ha az én szemem csak tréfás, akkor minden szép, a mi az ég alatt és a földön található, — az mind csak költemény; és a nap alatt semmi sem lehet való. Paulina akor a kegyed isteni alakja, bűbajos pillantásai, egyszóval mind azon esábitó varázs, mely kegyedet körül lebegi: mind csupán csalódás és valótlanúság!”

„Bizonyosan a hercegséged szemci megcsalják a herceget; minthogy többet látnak, mint a mennyit valóságban láthatnának.”

(Folyt. köv.)

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház márcz. 16-ki ülésében felolvasott érdekesb kérvények.

Nagy-Váradi város a királyi ítélő táblának kerületek szerinti felosztása esetében a királyi tábla egyik osztályát, Debreczen városa helyett, saját keblébe elhelyeztetni kéri. Kérvény a törvénykezési bizottsághoz áttétetni véleményeztetik.

Debreczen város azon folyamódványa, melyben Hlavács János, volt sárosmegyei főispáni helytartónak, ki Sárosmegye jegyzőkönyvének részben meghamisítása bűnvádi perbe fogatott, — a pernek befejeztéig 4200 frt nyugdíjának leendő felfüggesztését kéri. A belügyminisztériumhoz áttétetni véleményeztetik.

Czegléd város számos lakosságának az 1848- és 1849-ik években forgalomban volt magyar bankjegyeknek kárpótlását érdeklő kérelme. A pénzügyi minisztériumhoz áttétetni véleményeztetik.

Kornhoffer Károly volt lánchid-építészeti hivatalnok a lánchid-ársulat kívánására előterjesztett s most is gyakorlott kezelési rendszerért díját az említett társulat irányában megállapíttatni s egyszersmind a lánchid kezelésére vonatkozó újabb terveinek megvizsgálását eszközöltetni kéri. A közlekedési minisztériumhoz áttétetni véleményeztetik.

Debreczeni Ferenc hajdu-bőszörményi csizmadia az 1848-dik évi magyar hadsereg részére kiszolgáltattott bakancsokért 2135 fót. Szőke Mihály debreczeni csizmadia hasonlóképen lábbeli-kiszolgáltatásokért 1385 fót kérnek kiinteztetni. A pénzügyminisztériumhoz áttétetni véleményeztetik.

Máramarosmegye közönsége a felsőbb főlebbviteli törvényszékek rendezése alkalmával nem az eperjesi, hanem a Debreczenben székelendő főtörvényszék hatósága alá kéri magát beosztályoztatni. A törvénykezési képviselőházi 15-ös bizottsághoz áttétetni véleményeztetik.

Nánássy Benjamin debreczeni ügyvéd azelőtt 40 évvel öröklött egy házat, melyet Debreczen városa titulo caducitatis elfoglalt, de Nánássy septemviralis ítélettel a várost a ház birtokából kiűtötte, és a háznak végrehajtás utján tetleg birtokába is jutott; de a ház régebbi jövedelme kiszámítása miatt ismét pert kezdett, az eljáró bírót részrehajlással vádolva, minden fórumon keresztül ismét 28 évig perlekedett; — ügyét mindenütt elvesztette s panaszkodik, hogy a septemviralis egyenlő homlokegyenesen ellenkező ítéleteket hozott egy tárgyban s orvoslásért esedezik. A kérelmező kérelme a visszavételre az irodába visszaadás végett letétetni rendeltetik; minthogy polgári ügyekben a hétszemélyes tábla ítéletén tuli apellata nem létezik.

Belföld.

□ Ápril 3-án nagy néptömeg kíséretében ment végbe Nádudvaron Lukács Dénes honvéd tüzér-ezredes temetése. A debreczeni honvédegyet több tagja jelent meg a gyászos szertartásra, kiket a kabai vasúti állomástól Nádudvar szolgálatra kész lakosai, saját fogataikon vittek át az ezredes lakásához. A nádudvari nép nagy számmal jelent meg a temetésen. A sírnál pladányi esperes, Csathó József mondott megható beszédet; kiemelve: hogy a férfi, kit annyian kesergünk mind polgári mind családi mind hazafi tekintetben példánykép volt. Majd a debreczeni honvédegyet részéről Konti József tolmácsolta az egyleti tagok fájdalmát, és veszteségérzetét.

Estére az elhunyt derék hazafi testvére, Lukács Ignác ur volt szíves meghívni a társaságot, hol igazán magyar vendégszeretetre és barátságra találtunk. A vacsora alatt Molnár György lelkes szavakban emlékezett meg az elhunyt érdemeiről; majd Hoffmann volt honvéd, azt hozta javaslatba, hogy a sokat szenvedett hű honfi hányai főlé emlékkő állíttassék, mely indítvány általános helyesléssel találkozott. Végül a honvédegyeleti tagok elhatározták az ezredes özvegyét, s árváit illetőleg, hogy az ország valamennyi honvédegyeletét felhívják az elhunyt családjá gyámolítására, és segélyezésére s egyszersmind a tekintetben az országgyűlés is megkeresik az özvegy illendő ápolása s segélyezése végett. — A torozó társaság tagjaiszt oszolva, a debreczeni Kabara tértek vissza, hol Vetéssy Mihály vendégszeretettel élveztek addig, a míg a vasúti vonattal haza térhettek.

— Perczel Mór Székes-Fehérvárott ápril 5-én. Még mielőtt a vonat pályaudvarba beérkezett, fel-felhangzó éljenek fogadták, midőn pedig megállott, zsufolt tömegek, ember emberen, zajlottak körül.*) A vonat reggeli 9 órákor érkezett meg. A tábornok kocsijából kilépén, újra növekedett az éljenzés, s csak akkor esendésült el, midőn Mészöly Farkas alezredes a honvédegyet elnöke, — rövid beszédben üdvözlé Perczelt, utalva multjára, jelenére, kifejezést adva azon óhajának, hogy a gondviselés támogatná őt hazafias munkájában. Perczel a wagon lépcsőzetére állva, az erős érzelme erős hangján, a néphez beszédet tartott. Hosszas és viharos tetszés nyilatkozatok követték a beszédet. Utána szép, értelmes szavakban egy egyszerű földész is üdvözlé a tábornokot, kit a délibáb-

*) Ohajtanánk, hogy az ilyen ünnepélyességek leírói minél inkább a valóságot írják le. Saját szemtanúságunk után írhatjuk, hogy a tudósítások a pártédek szemüvegén rendezen vagy nagyon sokat vagy igen keveset látnak s aként többnyire nem pontosan írják meg a látottakat.

nál sebesebben járó vasut hozot. A pályaudvarból ellátatlan hosszú kocsit sorban kísérte Fehérvár értelmisége Perczel tábornokot a nagy vendéglőbe, melyben a honvédegyet, mint vendégét fogadta.

Fehérvár utcái fel voltak lobogozva. A tábornok kocsijába koszoruk röpültek.

Nehány percznyi pihenés után Perczel a honvédegyet tagjaival és tisztelgőkkel megtelt terembe lépett, Horváth Pál alezredes által üdvözöltetett, mint a honvédegyet vendége. Perczel eként válaszolt rá:

„Emlékezni fogtok reá, hogy átlépve hazám szent határait, nyíltan kifejezett czélem volt, melyet egész életemen át ápoltam: a nemzet államiságának teljes helyreállítása, s mindenek felett egy magyar hadseregnek, mint az államiság fő postulatumának felállítása. E czélt minden erőmmel elérni igyekeztem, s minden pillanatot megragadtam, mely a haza boldogságának előmozdítására alkalmasnak látszott. Felmentem Bécsbe a delegatióba, s itt sem vezértem más czél, mint a haza boldogságának előmozdítása. Nem vagyok barátja a delegatióknak, mivel az a legjobb esetben fölösleges. Minden erőmmel iparkodtam e testület előtt kellő fénybe helyezni s annak figyelmébe ajánlani: egy magyar honvédegyet szükséges voltát, s az erről írott törvényeket; s úgy hiszem, bajnok társaim helyeselni fogják azon törekvést, melyet ott egy felállítandó magyar hadsereg érdekében kifejtettem.

Elismerte mindenki, hogy a honvédek megmentették a hazát, tolongtak azon zászló alá, melyet én lobogtattam ujoncz-vezérek alatt, mint én; néha árulók alatt. Kezdetben nem rendeztem, csak kaszákkal és botokkal felfegyverkezve, csodákat műveltek. Azelőtt is nagyok voltak Deák, Wesselyni, nagy volt Kosuth is; de Európa nem tudott róluk.

A honvéd név vitta ki Európa elismerését, sokszor bálumáltát. Egész Enrópa figyelme a magyarokra fordult, és fordul különösen most: mert egész Európa tudja, hogy itt a Duna mentében fog Európa és a civilizáció sorsa eldőlni. Ha akkor a magyar gyáva, most nincs, a ki magyarnak merné magát mondani. De ha nincs nemzet, mely oly multtal dicsekedhetik, mint a magyar 23 től 48-ig; mely úgy kiállotta a 18 éves szenvedést, akkor nem is féltethjük jövőjét. Semmi sincs elegendő ok nélkül; ebben van jövőnk garantiája. Zászlóm alatt látom azokat, kik mindezt kivívták.

Szükséges egy különálló hadsereg felállítása, s ez nemcsak különösen magyar érdek, hanem talán az osztrák birodalom érdeke is. Követeli egy külön álló magyar hadsereg felállítását európai érdek is; mert e nélkül alkamasint a szláv fajok fognának itt a Dunavölgyében győzedelmeskedni. Egy külön álló magyar hadsereg legfőbb biztosítéka Magyarország önálló államiságának és legfőbb garantiája a jövőnek.

Üdvözlöm a fehérmegyei és városi honvédeket, kiket mostan, mint a magyar nemzet függetlenségi harcában, zászlóm alatt látok. Nem osztom nehány költőnek azon nézetét, hogy a közkatona nagyobb mint a hadvezér; a legderekabb sereg is elvész vezér nélkül. De ha nem is osztom a demagógok nézetét, meghajlok nép és köztívület előtt.

A demokracia köpenye alatt szereti magát mutogatni a hazának veszélyes iránylat; pedig nem demokracia az, hanem elfajult demagogia, mely midőn czélját elérte, Pilatusként félrevonul, s a haza megrontásában befertőztetett kezét mossa.

Tizenölecz éven át jártam-keltem, s szívémben ben hordtam a keservet, mert fájt nekem a tudat, hogy a kaján irigység ép akkor szakítá félben pályámat, midőn hazámért legtöbbet tehettem volna. Nem ö volt a martyr, nem ő volt az, ki milliókkal rendelkezett, ki követeket tartott itt is, ott is, és magán hordta a nemzet egész dicsőségét, hanem én voltam a martyr, ki 18 éven át keblemben hordtam a kínzó sebet, melyet mások méltatlan eljárása lelkemen ütött; kibőbítették érdemeimet, vagy agyon hallgatták. S midőn a haza kínban szenvedett, mondhattam volna: „Ugy kell neked, miért voltál igaztalan irányomban.“ De nem tettem én úgy, mint Alcibiades, Themistocles, kik hazájuktól méltatlanságot szenvedvén, a persáknak adták el hazájuk szabadságát. Nem úgy tettem én, uraim! Türtém és szenvedtem én, s a gondviselés szerető családot adott nekem, mely terhetem könnyíté, s meghagyta érem azt az időt, hogy hazámba visszatérve, e példátlanul derék nemzet üdvére és jólétének biztosítására, erőmhöz képest újra munkálkodjam. (Hosszas éljenzés.) De nem csaka multtól a jövőről is szólok. A delegatióban interpellatiót tettem Andrássy grófhoz, melyre mindeddig kielégítő választ nem kaptam; 50 000 honvéd és népek millió áll mögöttem; a ki a haza hű szolgáját megcsalná, nem lesz.

Ragaszkodom ahoz, mit az országgyűlés 48-ban ígért, ajánlott mindazoknak, kik fejevert fognak a haza védelmére. Követelem, hogy a nemzet váltsa be ígértét, s gondoskodjék a honvéd árváiról és özvegyeiről. A mely nemzetben ezreke megy a méltatlanul szenvedők száma, abban rákfené van.

De az én indokaim mások, mint a demagógoké. Én nem vádoló Deák Ferenczet. Mindig tiszteltem a 39-iki, 40-iki, 61-iki Deákot, és nem vádoló a 67-kit sem. A mi 67-ben történt, az vivmány; mit részint az isteni gondviselés, részint a nemzet zöme nyert ki. De ha végtelenül jobb a mai helyzet; mint csak az egy év előtti, ha lehullotta bilincs, megnyílt a börtön, van

szabad sajtó, egyesülési jog, municipium, országgyűlés, mégis nincs meg minden, a mihez a nemzetnek joga van.

Az uralkodóháznak csak ez országban van, és kívánom hogy legyen jövője. E jövőt egy veszély fenyegeti. Oroszország, mely rémkint áll előttünk, Issten büntető ostroma Európán a 15-ki politikáért és Lengyelország vesztéért. Másrészt itt van a német nemzet, munkás, erélyes, 60 millió. Nincs érdekünkben, hogy a Lajtháig jöjjön. Akkor felemészthetne nyílt háboru nélkül is. Kívánom a német nemzet szabadságát, de a Felséges uralkodóház birtokából Magyarország nem engedhet semmit sem. És mint Ausztriával, Stíriával, úgy áll Galiciával is. Nincs ezek iránt garancia, míg a birodalomnak csak egyik fele védi a másikat. Mindezek, nemcsak a dicsőség és érdem követelik, hogy szószólója legyek a honvédeknek: mindenek felett az uralkodóház érdeke.

Debreczenben egy ifju szónok nekem tanácsokat akart adni. Azt feleltem neki, a ki tanácsokat tud adni, legyen maga vezér. Nem tanácsokat fogadni jöttem vissza, hanem tapasztalataimat érvényesíteni. Egy vezér kit ide-oda lehet lökni, nem kell egy nagy ügy megmentésére. Erős, tár nálammal is erősebb kéz kell. Én, ki hivatva érzem magamat a honvédség élére állni, vezéreknek érzem magam mindig, míg bizalmatokat bírom; de nem fogadhatok tanácsokat, hanem parancsolok.

Azon zászlót, mely alatt mindig harcoltam, igen szépen írta le Jókai. De sajnos, hogy most, midőn óriás harcot merésztem, hogy megmentése lehetséges legyen, vannak, kik mint hypocriták és pharisaeusok fordulnak el tőlem. De ez elhatározásomat, mint tehetőséget csak felfokozhatja. Ha tudomásomra jut, hogy bizalmatokat ezentul is bírom, áldás és szerencsét hoztam nemzetemnek. Megszentesülve érzem magam multban: nincs hatalom, mely le tudja küzdeni vezérteket, a nemzet hű szolgáját.

A lelkesült „éljen“ közt, mely e beszédet követé, a honvédegyet elnöke felszólítá bajtársait, férfias nyíltsággal kimondani, váljon osztrák, követni szándékozzák-e a tábornok nézetét? A kitörő helyeslés után Forster indítványára elhatározta a honvéd-egylet, jegyzőkönyvbe venni, hogy Perczelt minden tekintetben követi.

Alig juthattak bemutatásokhoz egyletek. Legelső a Vörösmarty-kör volt. Ligeti, szónoka, rövid, de emelkedett beszédben kiemelte, mint vegyülnek Vörösmarty emlékébe, tanítványának, Perczelnek érdemei. Ép oly érdekes és érzelmes volt Perczel válsza, melyben megemlékezett szüleiéről, 15 testvéréről, kik oly különböző irányt vettek. Az övére, úgy mint Miklós és a Budánál elesett József testvéreire Vörösmarty lelkélete volt döntő befolyással. Tisztelettel ezután a takarékpénztár, a kereskedelmi kör és csarnok, s a lövészeget. Mindenik számára volt Perczelnek találó válsza. 12 órákor érkezett meg egy veszprémi küldöttség. Szombathy, a honvédegyet elnöke hívta meg Perczelt 1200 honvéd nevében, kik nézetét osztrák. A megye határain lovas bandérium várja.

Két órákor a Rákóczi-induló harsonái közt riadó éljenekkel fogadták a nagy teremben a diszlakomára egybegyült vendégek a belépő Perczelt. A nagy teremben kétszáz teretek volt, két mellék-szoba is zsufolva volt.

Király ő Felségére, „a legelső magyarra,“ mondá az első felköszöntést Horváth L. első alispán. Királyné ő Felségére, „a magyar nemzet őrangyalára, ki szeretetet aratott, mert szeretettel vetett,“ a másodikat Kenessey másodalispán.

Danitz, Fekete, Rosti és Jurassek urak köszöntötték fel Perczelt, ki válaszában körülbelöl a következőket mondá:

Szabadjon nekem a többek között — mondá Perczel — külföldi tapasztalásaimból felmlíteni azon kelemes órákat, melyeket Franciaország egyik nagy fiával, Hugó Viktorral töltöttem. Akor kezdett ő nevezetesen munkája megírásához, mely „Napoleon le petit“ név alatt egész Európában oly nagy zajt csapott. Nekem ajándékozta e mű egy példányát: mint a szabadság embere a szabadság emberének; s megkért, mondanám meg véleményemet e könyv felett. Én azt mondám: ha kicsiny volt Napoleon, mily kicsiny lehet azon Franciaország, melyet ezen kis Napoleon megtudott hódítani? Azt mondám neki, hogy a nemzetek prófétái és megváltói nem azok, kik hizelegnek a népnek, hanem azok, kik minden alkalommal megmondják neki az igazat! (Szűnni nem akaró éljenzés és tapsvihar.)

Megmondám neki, hogy a kis, parányi Magyarország 48-ban nem épen önhibája nélkül esett el; hát még a nagy Franciaország? Szégyen-e ez Napoleonnak, vagy a nagy nemzetnek? A történelem igazolja szavaimat. Husz éve, hogy erős, ugyszólva vaskezekkel vezérelt nemzete sorsát, s legnagyobb ellensége is kénytelen elismerni azt, hogy ő az isteni gondviselés eszköze volt; s Franciaországot első, irányadó hatalomná, nagygyá és dicsővé tette ő, — mondhatni — nemcsak Franciaország, de Európa urává lett.

Magyarország nem esett el önhibája nélkül. Ne kövessük el azon hibát újra. Nem vagyunk következetlenek, ha más uton járunk, mint akkor. Mások most egészen a politikai exigentiák és én csatlakozom azon férfúhoz, ki ez exigentiáknak legjobban megfelel.

E férfi Deák Ferencz. Bűn és árulás e férfit azzal vádolni, hogy elveszté a hazát. Hogy ő azt, a mit

a sors adott, a mit másrésről a gondviselés a nemzetre mintegy reáerőszakolt, hogy ő ezt elfogadta, s hogy eszközül szolgálta a nemzetet rég nélkülözött jogaiba visszahelyezni: — ezért nincs joga őt vádolni senkinek a hazában. (Zajos és hosszas taps és éljenzés.)

Nem dicsőítem a 65—67-ki Deákot; sohasem fogom dicsőíteni azon politikát, melyet követett akkor, de kötelességszerű volt, amit tett, s nem is tehetett másként. (Viharos éljen, taps.) Vagy talán eszegény, kinpadon heverő nemzet, a börtön bűzös légében már-már fulladozó haza, talán még tovább is várt volna a Messiasra, ki 18 éven át szenvedett kinjaitól megmentse? (Viharos éljen, taps.)

Uraim, legyünk generosusok!

Ne is mondjuk a szigorú igazságot, hanem csak hogy a 18 éven át a nemzet által várt Messias mind a legszentebb érzelmekből indult ki; de azt még bálványozója sem mondhatja el: hogy ez idő alatt sikerült neki Magyarországon valamit segíteni. (Fájdalom ugyan! Igaz!)

En 18 éven át, ha nem is tudtam használni hazámnak, — nem is ártottam! (Viharos, hosszas éljenzés, taps.) És a nemzet, drága vérén szerzett dicsőségét soha meg nem szelplőttem! (Éljenzés.)

Ha én nem vádolom Deák Ferenczet, hogy meri vádolni, gaznak árulónak nevezni az, ki minden tettében kudarcot vallott?

Ezután még Zsombóri Ede mondott egy kitűnő beszédet Deák Ferenczre. Szavait a legzajosabb tetszés követte. A lakoma végéig beszéltek még többen, köztük gr. Vay László is. Estefelé táviratok érkeztek a bajai és a somogyi honvédegylettől; mind a kettő csatlakozik Perczel legujabb fellépéséhez.

Estefelé nagy népcsoportok gyűltek össze Perczel ablakai alatt; köztük látták Madarászt is, még pedig igen esendően. Mondják, hogy ellendemonstrációkra izgatta volna a népet. De alkalma volt meggyőződni, hogy számára itt nincsen tér.

Nagy-Kállóban ápril 1-én a nyiregyház-ungvári lóvonatu vaspálya részvénytársulata tartotta alakuló gyűlést, melyben a jelen voltak közül többen kimutatván ezen vaspálya czélszerűtlenségét, a mennyiben az ily hosszas vonal teemes kiépítési költségei vetekedvén a gőzerőre alkalmazott vasutak költségeivel, midőn teher szállításban felette hátramarad azoktól, a remélhető bevételek aligha fognák a befektetett tőkét kellőleg kamatoztatni. Mely tárgy felett midőn az alapos és szakértő eszmeesere megtörtént: a lóvonatu vaspálya terve eljett. De annál élénkebben nyilatkozott a vágy, ezen vonalon gőzerőre alkalmazott vaspálya építésére, s annak eszközlése kimondatván, a jelen volt részvényesek egyelőre is felajánlották magukat, hogy a mennyiben az ekint tervezett vasút költségei több kiadást igényelnének, aláírt részvényeiket megkésztetik, sőt meg is háromszorozzák. A megállapodás megtörténvén, a mérnökkel szerződés megkötésére és az előleges munkálatok megkezdésére egy bizottmány választatott meg, melynek tagjai lesznek: b. Vécsey József főispán elnöke alatt, Bernáth Zsigmond, Vay Ádám gr., Kállay Gusztáv, Zoltán Ferencz, Somossy Ignác, Rónis Sámuel, Erős Lajos, kik is a június 3-án tartandó gyűlésre eljárásuk eredményét betérjesztendő lesznek. — Különösen kiemelendő hogy főispánunk b. Vécsey József saját költségén Strassburgba fog menni egy mérnökkel, hogy az ottani sokkal olcsóbb és czélszerűbb szerkezetű vasut tanulmányozza.

Miskolcz város mellett, a nagyszerű vasgyárán nagyban folynak a földmunkák.

Legujabb.

Pest, ápril 10. Az 1868-ki országos budgetnek egy része, nevezetesen az 1—10-ig és 47—50-ig való fejezetek már a minisztertanács megrostálásán átmentek. 1 fejezet: a civil lista 3.100.000 frttal; 2 fej.: 6 Felsője irodájai költségének fele 36.400 frt, 3 fej.: közösügyi költségek: 22.048.000 frt; 4 fej.: chez tartozó nyugdíjak 400.000 frt; 5 fej.: állandósági törlesztés és kamat, 32.723.200 frt; 6 fej.: főrendi s képviselőház és delegatió költségei, az 1-ső 7440 frt, a 2-ik 11 óra számitva 923.083 frt; az ülésterembe felszerelvények 9000 frt; együtt a törvényhozás költségét 6000 frt; együtt a törvényhozás költségét 945.523 frt; 7 fej.: miniszterelnökség 76.510 frt; és pedig az elnök fizetése 20.000 frt; hivatali pótlék 12.000 frt, együtt 32.000 frt, azon kívül az elnöki palota. 8 fejezetben a saját ósztály költségét 16.060 frtra vannak kitevé. 9 fej.: az ő Felsője oldala melletti miniszterség 96.733 frtba kerül a lakáson kívül, 10 fej.: a delegatió tartama alatt a minisztériumok egymással hivatalos közlekedése 7000 frtba kerül. A 47—50 fejezetek szerint a honvédelmi minisztérium egütt 513.600 frtba kerül, ezből kell a központi vezetésre 60.000 frt; katonai ménesekre, saját bevételein kívül, 432.600 frt, nyugdíjakra 10.000 frt. Az összes budget rendese kiadása; 101.498.000 frtba megyen; a rendese bevétel 101.498.000 frt van számitva, és így 410.000 deficit mutatkozik.

A rendkívüli kiadás: 27.656.000 frtba van téve és erre a rendkívüli fedezet 37.690.000 frt lenne; melyből 30 millió a vasuti kölcsönből, 7 millió a korábbi évekről a dó hátralékból jönne be; ezen rendkívüli kiadás legnagyobb részben a vasutak építésére fordítatnék. Elégé tudott dolog, hogy a februárban történt aláírás a vasuti költsönre nem volt 30

millió; hanem úgy mondják: hogy a pénzügyminiszter azóta az egész költsön iránt a bécsi bankárokkal: Rothschilddal, Scheyjal és több másokkal kedvezőbb feltételek szerint szerződött, mint a milyen feltételeket korább Párisból ajánlottak neki.

Pest, ápril 10. Beust és Giskra miniszterek a tepnap esti vonattal visszautaztak Bécsbe.

Perczel ápril 8-án Veszprémből Pestre visszatért.

A belügyminiszter Pest városához a demokráta kör végleges felszólítása iránt rendeleteket bocsátott.

A budai királyiak kápolnájában ápril 8-án ünnepélyes misét tartottak, melyben az udvar egész személyzetével részt vett.

A n.-várad-kolozsvári vasutvonal sinei, mintegy 250.000 mázsa, szállítása már megkezdett; intézkedések történtek Váradtól továbbszállítás iránt.

London, ápril 9. Zanzibaron át Murchison levelet kapott Livingstonétól, melyben tudatja, hogy jó egészséggel van és hazafelé indult már; utazása nagyon eredményteljes.

Az angol királyné ápril 3-kán dében Derby lordot meglátogatta.

Bazias, ápril 8. Ignatieff tábornok tegnap egy gyorshajón Konstantinápolyba utazott. Itt egy szerb agenssel találkozott, ki Bukarestbe megy.

Wiesbaden, ápril 8. A játékbank és a kormány közti szerződés ma aláíratott.

Kereskedelem, ipar és gazdaság.

Bécs, ápril 9. London 116.90. Ezüst 114.75. Arany 5.56. Nemz. kölcsön 62.60. Hitelintézet 182.—

(B.) Debreczen, ápril 11. Külföldön az üzlet tökéletesen pang, vevő és eladó felek várakozó állást foglalnak el. Belpiacainkon az izraeliták ünnepe igen csekély kiterjedést engedett a forgalomnak, minél fogva nincsen alkalmunk egyetlen egy lényeges kötésről tudósítást adni, és csak a névleges árak jegyzékére szorítkozhatunk. Buza 83—89 $\frac{1}{4}$ fontos 5 frt 30—40 kr; 85—89 $\frac{1}{4}$ font. 5 frt 60—75 kr; rozs 78—80 font. 3 frt 50—60 kr; tengeri mérőnkint 2 frt 15—25 kr; árpa 68—70 font. 1 frt 90 kr; —2 frt; zab 44—45 font. 1 frt 65—70 kr. — Az országos vásár, az izraelita ünnepek miatt csak holnap veheti kezdetét. — Az idő pár nap óta erősen szeles; ma reggel jótékony hatású sűrű esett; de az általa adott nedvet a nagy szél csakhamar felszárasztotta. egyébiránt az idő esőre áll, a láthatart esőfellegek fedék el. Egész napon át többször esett.

Pest, ápril 9. Viharos idő van; eső szél por és napfény váltogatják óranegyedenként egymást. — Az életvitel esendes; a buza ára 6—6 frt 65 kr közt, a rozs 4 frt 12—30 kr közt változik; a tengeri 2 frt 62 krajczár.

Nyiltér.

Végző a mészáros czéh nyilatkozatára.

A mészáros czéh e lap 42-dik számában, a 32-dik számban megjelent cikkemre válaszul, azt mondja: Boros László a czéhbiztos jelenlétében tartott czéhgyűlés által, a huskimérésnél elkövetett hibáért 60 frt bírságra büntettetett; ezt hozta fel okul, midőn a czéh előtt, kiépítési szándokát jelentette, stb.

Sajnálandó, hogy az illetőknek olyan rövid emlékezőtehetségeik; mert az nem úgy, hanem akint történt, a mint én elmondom a következőkben: 1862-dik év elején már mester, de azért husmérője és üzlettársa voltam a mostani kisbik czéhmesternek; nov. elején egy reggel, bizonyos ember hoz a mészárszékembe egy fél marhát, hogy azt a czéhmester küldi és adjam el; azt mondom az embernek, rakja a mázsára, mert megmértem, ezen szavamra belép a czéhmester, és azt mondja, hát nem hiszel nekem ócsém; azt feleltem reá, hogy nem vagyok köteles feltétlenül hinni senkinek; a czéhmester húsága meg volt sérte; még a hus el sem kelt; behívnak az ugynevezett czéhszékre, több mesterek voltak benn, a czéhmester nagy dühvel azt mondja, hát miért választottak engem a czéh előjárójának, ha még egy ilyen ember is azt mondja: nem köteles feltétlenül hinni; én ismétlem, a mit előbb mondtam, és ismétlem most is; ezért rám huztám a törvényt; ha nem hiszek a czéhmesternek, az ő társaságukban nincs helyem, s e naptól fogva mesterségem folytatásától el vagyok tiltva. Ez aztán a zsarnokság, ugy kicsibe. Két hétig el voltam tiltva a mesterségtől, ekkor azt mondták, tegyek le két forintot és czéhet gyűjtetünk. A czéh összeült, czéhbiztos jelenlétében azon tettemért elítélte 60 frt büntetésre, de nem a hus kimérésnél elkövetett hibáért, mint a hogy a czéhmester urak nyilatkozatukban elég bátrak voltak közé tenni. Egyébiránt az egész ügyről a jegyzőkönyvtanuskodhatnék legjobban; de a czéh jegyzőkönyvét meg akarták menteni oly büntetés bejegyzésétől, a mi majd a régiségbuvárnak furesa fogalmat nyujtana a 19-dik század második felében még fennállott czéhrendszerről és czéhmesteri gazdálkodásról; azért a jegyzőkönyvbe az illető czéhmesterek az én büntetésemet soha sem jegyeztették be. Ha Boros László husmérésért lett volna 60 frt büntetve, be volna az a jegyzőkönyvbe vezetve, mint ez más ilyenféle büntetésekkel történt és ha husmérésért lett volna a büntetés, Boros Lászlónak is, ugy visszaadták volna az urak kéretlen a büntetés

felét, mint visszaadták a megboldogult Varga Gábornak és mindnyájának, a kik azon évben husmérésért voltak büntetve. Hogy a 60 frt büntetést később vissza kértem és a szervágás eltörlése, s a 60 frt büntetés megsemmisítéséhez kötöttem a czéhtől kilépésem, vagy benmaradásom: mind az igaz. A mostani kisbik czéhmester ur jól tudhatja, hogy kilépésem főoka, a minden rosszat okozó szervágás létezése volt, mert hiszen ő velem együtt folyamodtunk szabadszék nyithatásért, de ő aztán czéhmesterré választatván, lemondotta szabadabb eszméről, s megbánva tettét, nem vette igénybe a már kiadott engedélyt. Azt mondják a czéhmester urak czikkükben, „kívánása annál kevésbé volt teljesíthető, mert tette nem csak a czéh szabályai, de egyszersmind a közhatósági szabályokba ütközött“ azaz a 60 frt vissza adása. — Kár volt ki nem jelezni azon szabályokat!

Továbbá azt állítják önk: a szervágási rendszer nem egyéb, mint a vállalatnak az egyet tagja között az osztó igazság elvei szerint egyenlő megosztása, hogy a vállalattal járó kár, vagy haszonban mindenki egyformán részesüljön. Ugyan kérem czéhmester urak! mire való ez a badarság; miért ezt oly ember előtt mondani, a ki az önk rendszerét tökéletesen ismeri; nekem legalább bár miként igyekeztem, azt az egyenlően osztó igazságot, az önk czéhbéli életén felfedezni nem sikerült; ha csak azt nem nevezik önk annak: hogy a szegény sorsu mészáros a legheteresebb munkáit köteles a mesterségnek és nem mesterségnek az önk udvarán végezni, és még is év végén, ha meg számolnak önk velem, jut neki 125 frt, míg önknek 250 frt; mint az a többek közt a most kisbik czéhmester urral is megtörtént, mikor én társa voltam.

Vagy az az osztó igazság: hogy elviszik a mészáros legény katonának, eltöltött néhány évet, haza jön, remekelne; de azt mondják önk: mutass elocsátólevelet; a szegénynek várni kell, míg kitölti a 10 évet és obsitot kap. Ekor remekel. Nagy ceremónia, büntetés-pénz, — mert ez el maradhatatlan, mester asztal-pénz; — remekjén kár, mert azt is tudni kell, hogy a tisztelt czéh csak tavaszszal enged meg — saját jogon, e műszó, — a czéhbe léphetést, mikor legkésőbb a vágás. Egy kis traktatio, nem kényszerítve, de megvárva, a mi kevés pénze volt az obsitot katonának, a remeklő megemésztette. Még a czéh közös vagyonából is meg kell a részét váltani, adig nem mester és pedig három részletben; az első részletet, a másik két részlet kamatjával együtt: mesterré avatásakor rögtön 184 frt 30 kr készpénzben kell fizetni; hogy honnan azt ő tudja; a másik két részletet két év alatt; és így fizet összesen 523 frt 54 kr; a valódi név értéke egy részletnek a vagyon vételekor 494 frt volt. Már most a fiatal ember, ha kilép vagy meghal és ő, vagy örökösei követelik az ő részlet vagyonra kifizetését, a czéh kész kifizetni 293 frttal, holott a fekvővagyon értéke ott van, a hol a vételkor állott; azaz: a mészáros czéh eladja a most belépőnek ezen rész vagyont, 523 frt 45 kr; ha részletenként fizet a vevő, a kilépőtől megveszi 293 frtt, mert czéhen kívüli meg nem veheti. Talán ez az az egyenlően osztó igazság? Vagy az: hogy a segéd büncéhez képest egyenlően kapja a nyolcz vagy 12 botútést, mint az a most kisbik czéhmester ur atyamestersége alatt három példányban is megtörtént. Én nem találok: hogy hol van az osztó igazság; pedig tudnék a fentebbiekhez hasonlókat mondani többet is.

En a szabad husmérésről árszabály nélkül soha sem szólottam, mert az Debreczenbe sok visszaélésre adna alkalmat; de annál inkább szölok a szervágási rendszer minélelőbbi eltörlése szükségességéről; mint a mely oka és forrása: minden bajnak és versengésnek; rossz és kevés hus léteken, rendőri kihágásoknak; s ma-holnap a mészáros czéh bajai eligazítására külön hatóság szükségképi felállításának lesz okozója. Ha a szervágás, a mészáros czéh három százados életének e kinövése, megszűnt: minden már eddig nyilvánosan ismert és nemismert bajai a debreczeni husvágatásnak minden mellékszékkel együtt megszűnt létezn; ujjá fog születni az egész, mint Fénix.

A többek között azt mondják önk rólam: Péntek L. husmérő legénye, avagy társa. Ugy-e czéhmester urak: hogy ez guny forma kisebbités akart volna lenni. Nagyon feledékeny a fő-czéhmester ur.

Azt is mondják önk: Boros László azt a jó tanácsot adja, hogy a társulat elaggott tagjait és övegyeit nyugdíjazni kell, mint a kik nem folytathatják mesterségüket. Igen, azt ajánlottam! Ha önk közül némely ember, két-három szervágást vagy megszállási jogot meg vehet, — a kiktől azt megvette, nyugdíjba helyezte, mert azok megszűntek azon évben mészárosok lenni, — miért ne vehetné meg a czéh mindazoktól, a kik nem folytathatják a mesterséget. Még ha szervágás nem volna is, állhatna ez, és mindjárt nyugdíj lenne; e czélra minden mészáros egyenlő befizetése által, a nélkül, hogy a létező fekvő vagyonokhoz kellene nyulni. Továbbá azt mondják önk: a társulat tagjait lehetőleg gyámolítja s azok között az elaggott Boros Mártont mint a czéhjegyzőjét tartja stb. Czéhmester urak! kár hogy a csaián belélet sem szent önk előtt. Az én atyám 33 éve folytonosan előjárója volt a czéhnek, s most is nem kegyelemből, hanem hosszu évek során bebizonyított képességeért egyetemleges felszólalással választatott meg czéhjegyzőnek, és munkálkodásával nagyon kiérdemli a czéhtől fizetését. Az igaz, anyagi állása nem valami kitűnő, de még megélhet a maga emberségéből, és a mig én élek, hiszem, nem fog szorulni senki kegyelemkenyerére.

Boros László.

Vásári hirdetmény.

Pfob Ferencz utódja Pestről,

ajánlja csipke, himzemények és fehér-árugyári raktárából következő czikkeit a legjutányosabb áron :

Zuáv-ingek, chemisettek, moll- és csipkegallérok, készletek (gallér kézelővel), pongyola-főkötők, moll- és csipke-nyakkendők, fehér és fekete fátályok, ara-fátályok, himzett- és csipke-zsebkezdők, csipke-kendők, csipke-köpenyek, csipke-zekék, guipur-zekék, csipke felső-gallérok, fej-kendők, Zsuzsika-kendők, tullaingais-kendők, mindennemű csipkek, himzett-székek, betetek s csipkeszővelek, fehér és színes szoknyák: moll, 1 vég 12 rőf, suru moll, 1 vég 12 rőf, batist clair, 1 vég 12 rőf, perkálók, 1 vég 14 rőf, madapolám; — minden finomságu és színu 12 rőfos organinok; — koczkás szoknya-szővelek, 1 vég 24 rőf, moll-függönyök.

Csipke függönyök a legnagyobb választékban
3 frt 60 krtól 25 frtig egy ablak; rőfe 45 krtól 1 frt 40 krig.
Eladási helyiség: nagybécsi-utca Kalchrenner ur átalellenében Szikszay József ur sátarában. 1

Arlejtési hirdetmény.

A debreczeni magy. kir. első bír. váltótörvényszék hivatal és házi szolgálai részére következő egyenruházat levén beszerzendő, a. m. 4 db. bekecs, 4 db. atilla, 4 db. magyar nadrág, 4 db. magyar mellény, 5 db. zeke, 4 fekete, kerek magyar kalap, 4 fekete rojtos nyakraváló, és 4 pár magyar eszima; — felhivatnak mindazok, kik ezen ruházat kiállítását, s illetőleg szállítását elvállalják: hogy ajánlataikat — minden egyes darabul az illető ruhadarabok árának írásban kitétele mellett — ezen kir. váltótörvényszék elnökségénél folyó évi ápril 29-dikéig, sötét zöld, és sötét szürke jó erős posztó, ugy szinte a zekéhez jó erős vitorlavászon mintákkal, a mondott nap délelőtti 9 órájáig benyujtsák, — később érkeztek tekintet nélkül fogván hagyatni.

Mindazon vállalkozók, kik ajánlataikat benyujtandják, egyszersmind felhivatnak, hogy a mondott folyó évi ápril 29-kén délelőtti 11 órakor ezen kir. váltótörvényszék helyiségén az ajánlatoknak felbontására személyesen vagy meghatalmazottjaik által jelenjenek meg. — Az ajánlatok felbontása s megtekintése után, a legjutányosabb vállalkozó, ha a bemellekelt minta darabok is jöknek találatnak — szállítólul elfogadtatván, — ez köteles leendő ugyanakkor 10% bánatpénzt a kirendelendő bizottmányul letenni.

A ruházat mikénti felszerelésére vonatkozó részletek ezen kir. váltótörvényszék kiadóhivatalában a hivatalos órákban minden nap megtekinthetők. — Magy. kir. váltótörvényszéki elnökség, Debreczenben ápril 9-kén 1868. Csorba Sándor, elnök.

Arlejtési hirdetmény.

A tiszántúli kerületi ítéltábla, hivatali és házi szolgálai részére következő egyenruházat levén beszerzendő:

- 3 darab bekecs,
- 3 „ atilla,
- 3 „ magyar nadrág,
- 3 „ magyar mellény,
- 3 „ zeke,
- 3 „ fekete kerekkalap,
- 3 „ fekete nyakraváló, fekete selyemrojtul.
- 3 pár magyar eszima.

Felhivatnak mind azok, kik ezen ruházatot kiállítani, illetőleg szállítani kívánnak, hogy ajánlataikat (offert) minden egyes darabul az illető ajánlkozási árnak írásban kitétele mellett, ezen Kerületitábla elnökségénél ápril hó 29-dik napjának délelőtti 9 órájáig, — sötétzöld, és sötétszürke jó erős posztó, ugy szinte a zekéhez szolgáló jó erős vitorlavászon mintákat is mellékelve, lepecsételten, nyujtsák be. — Később érkezettek tekintet nélkül fogván hagyatni.

Mindazon vállalkozók, kik ajánlataikat benyujtandják, egyszersmind felhivatnak, miszerint a mondott napon délelőtti 10 órakor, ezen Kerületitábla helyiségén, — az ajánlatoknak bizottmány előtti megtekintésére személyesen, vagy rendszeres meghatalmazottuk által jelenjenek meg.

Az ajánlatok ekénti felbontása, s megtekintése után, a legolcsóbban vállalkozó, — ha a bemellekelt minta darabok jöknek találatnak, vállalkozólul elfogadtatván, ez köteles leendő ugyanakkor 10% bánatpénzt a bizottmányul letenni.

A ruházat mikénti felszerelésére vonatkozó részletes feltételek, ezen Kerületitábla kiadóhivatalában naponként a délelőtti órákban bármikor megtekinthetők. — Debreczen 1868, ápril hó 9-dikén.

Szmrecsányi János.

Értesítés a dohányzók számára.

Kitünő minőségű szivarok, erősb, könnyebb és középszerű fajták.

Cabannos: 100 db. 3 frt; 500 db. 15 frt.; 1000 db. 28 frt.; Havanna: 100 db. 5 frt.; 500 db. 24 frt. és 1000 db. 45 frt.; ugyanazok finomabbak: egész 100 frtig; ugy azok valódi külföldről behozottak: 100 frttól — 400 frtig osztrák értékben. 100 darabon kezdődő megrendeléseket bármely fajtából, az árak beküldése mellett, pontosan és gondosan fogatosított

Bach Henrik,

szivargyáros Bremában.

(Heinrich Bach, Fabrikant in Bremen)

2.

Szerkesztő a kiadja: Telegdi László.

Külvásári sátoranyagok árverése.

A tek. városi tanácsnak 7918/1867 szám alatt kelt végzése folytán a 15. 67, 343, 384, 394. és 507. számú külvásári sátorok anyagjai. 1868. ápril 15-kén szerdán délelőtti 9 órakor megkezdendő árverés utján a legtöbbet ígérőknek, azonnali készpénz fizetés feltételével, elfognak adatni.

Város kapitányi-hivatal Debreczenben 1868, márcz. 25.

Simonffy Imre,

2-2. főkapitány.

Eladó szőlő.

A tőczőskert legemelkedettebb részén, homokdombon igen sok féle, és már termő nemes oltásokkal bővelkedő 8³/₄ kapa, jókarban tartott szőlő, pajtával, s alatta nagy köpínczével, sajtóval, jó vasbroncsos hordók, és kádakkal, egyszőlő a legnagyobb termésre számítva, egész — és jó felszereléssel együtt, eladó. — Értekezhetni Károly Antalnál, hatvan-utca 1525-ik szám alatt. 2-3

KACSÓ FERENCZNÉL,

ezegled-utczán, a

„kékmacská“-hoz

czimzett

fűszerkereskedésében:

mindenféle olajba tört kész festékek, kül- és belföldi gazdasági és kertivető-magvak, jutányos áron és jótállás mellett ajánlatnak. (3)

139dik ÁRJEGYZÉK

az „István“ gőzmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett, osztrák értékben kitélezettség nélkül.)

A. asztali dara nagy szemű	15 frt.	80 kr.
B. ugyanaz aprószemű	15 „	80 „
C. dara középszerű	14 „	60 „
0. királyliszt	15 „	60 „
1. langliszt	15 „	— „
2. montliszt	14 „	— „
3. zsemlyelisztt különös	13 „	20 „
4. ugyanaz	12 „	60 „
5. fehérkenyérlisztt 1-ső rendű	11 „	40 „
6. ugyanaz 2-dik rendű	10 „	— „
7. barnakenyérlisztt 2-od rendű	8 „	80 „
8. barnakenyérlisztt 2-od rendű	7 „	— „
Kétszerelisztt Rozslisztt 1-ső rendű	— „	— „
Rozslisztt 2. rendű	— „	— „
00. árpakása	17 „	— „
0. árpakása	15 „	— „
1. árpakása	13 „	— „
2. árpakása	12 „	— „
3. árpakása	10 „	— „
Lábilszt	3 „	60 „
Korpa	1 „	80 „
Árpalszt	— „	— „

Minden zsákért 1 frt. lefizetendő. E betétek azonban a vevő visszakapja, ha a zsákok, az elviteltől számított legfeljebb 3 hó alatt, hila nélkül, bermentesen visszazáallítja.

Utánvétel mellett visszaküldött zsákok nem fogadtatnak el.

Simaórlás mázsánként 80 kr.

Darálás „ 40 „

Debreczen 1868, márcz. 30.

Felhívás, az építészekhez!

A Hajdukerület részéről közhírré tétetik, miszerint H.-Böszörmény város határán átmenő miskolcz-debrezeni országútra két rendbeli hatóliosszu, négy láb belvilágu stéglából készülő víz átérésnek szabad versenyzés mellett vállalkozás utján építtetése elhatározatván: vállalkozni akarók f. évi május hó 4-dikére, mint az e tárgyban tartandó nyílt árlejtés kitézött napjára a kerület székhelyéni megjelenésre felhivatnak.

Kelt a Hajdukerületnek folyó évi ápril 6-dikán tartot közgyűléséből. 1-3

Hirdetés, ruha árlejtés iránt.

A Hajdukerület 32 szolga személyzete részére szükséges ruháneműk árlejtésen leendő beszerzése e f. é. ápril 27-dike, délelőtti óráira a kerület házánál H.-Böszörményben határozatván, a vállalkozók az árlejtési feltételeket a számvévő-hivatalban H.-Böszörményben bármikor megtekinthetik. — Kelt H.-Böszörményben ápril 9. 1868. 1-3.

Oláh Jakab, 2-od alkapitány.

Ujonan nyitott férfi ruha-raktár.

Alulírott egész tisztelettel tudatja Debreczen városa t. közönségével: miszerint

férfi ruha-raktárát

a Fehérlő tőzomszédságában levő Kulcsár-féle, most már saját házánál boltban nyitja meg pünkösdtől kezdve; addig is azonban az azon háznál az udvaron bent levő lakásában elfogad és elkészít: minden féle ruha megrendelést és azokat a legpontosabban és legjutányosabban áron teljesíti.

Miután alulírt a Tóth Ferencz ur ruhaüzletének vezetését már hét éven át kezelte Nagyváradon és Debreczenben; ezáltal eléggé tanusította azt: hogy a ruhaüzlet igényeinek kellőleg képes eleget tenni, és a t. közönségnek, — kívánata és tetszése szerint, — kiszolgálni; ennél fogva bátor önállólag megnyitott iparüzletét a t. közönség bizalmába és pártolásába ajánlani.

Huber József,

2-3 szabó m.

Árjegyzéke

az alólírt buzakeményítő gyári készítményeinek. Nagyhatvan-utca saját házában 1093 szám alatt.

100 # finom csipke-keményítő papírráson	20 frt.	100 # csiriz papíron	12 „
„ „ színté 1/2 és 1 fontos	— „	„ „ csiriz papir nélkül	14 „
„ „ csomagokban	20 „	„ „ hajpor	20 „
„ „ közép fain	16 „	1 tucet finom kékviz	60 kr.
„ „ közönséges	12 „	1 konz finom indigo kékítő papir	75 kr.

Debreczen 1868, márcz. hóban.

Bignió János,

fűszer-, anyagkereskedő és gyártulajdonos.

Nagyvásári értesítés.

LEITNER H.-nál Bécsből,

a mostani debreczeni nagyvásáron: a legújabb párisi divatszertinti női felöltők, köpenyek stb. valódi francia beszött kendők s longshawlok: 35 frttól kezdve 200 frtig s nyári-kendők; francia vállfűzők: 1 frt 80 krtól—10 frtig, bámulatos választékkal és olesó áron kaphatók.

Eladási helyisége van: bécsi-utczában a Kunz urak vászonkereskedésével átellenben. 2-3

Debreczen, 1868. Nyomatott a város könyvnyomdájában.